

Протокол

№

гр. София, 03.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 03.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1515** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13:32 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. Г. М. – редовно призован за днешното съдебно заседание, явява се лично и се представлява от адв. С. Й., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ директорът на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрк. Ю. Б., с представено днес пълномощно.

СГП –редовно призована за днешното съдебно заседание, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба от М. Г. М. от [населено място], подадена чрез упълномощения представител адв. С. Й., срещу Решение № 95-00-3/24/18.01.2024 г. на директора на Дирекция „Правни дейности“ в Министерство на правосъдието, заедно с приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка, постъпила със съпроводително писмо от 12.02.2024 г.

АДВ. Й.: Поддържаеме жалбата. Нямам доказателствени искания и няма да соча нови доказателства.

ЮРК.Б.:Оспорваме жалбата. Нямам доказателствени искания и няма да соча нови доказателства.

СЪДЪТ по доказателствата и доказателствените искания

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към материалите по делото, представените с жалбата писмени доказателства.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към материалите по делото, представената административна преписка.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Й.: Молим да уважите подадената от нас жалба и да отмените решението на длъжностното лице от Министерство на правосъдието. Считаме, че същото е неправилно и незаконосъобразно, тъй като доверителят ми е имал право на достъп до поисканата обществена информация. В решението се посочва и това е основен мотив за издаването му в този смисъл, че писмата изпратени от едно ведомство до друго нямали самостоятелно значение. Изрично оспорваме това. Считаме, че те са обществена информация, тъй като те са официално изявление, направено от лице, което има представителна власт да изрази становище или позиция на администрацията. Съгласно Закона за администрацията и Кодекса за поведението на служителите в държавната администрация тези изявления се правят от лица, които имат представителна власт. Съгласно чл. 48, ал. 2 от Закона за държавния служител тази кореспонденция не е лична, тъй като е адресирана от едно длъжностно лице до друго или от един държавен служител до друг. Считаме, че тази информация е обществена и по-скоро служебна информация, за която е изтекъл двугодишният срок по чл. 13, ал. 4 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), поради което административният орган няма право да ограничи същия този достъп. Също така моля да вземете предвид, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДОИ. Той се изразява в следното: Министерството на образованието и науката (МОН) отрича, че писмото, което е изпратено до Министерство на правосъдието (МП) въобще съществува и е изпратено от едната институция до другата. Де факто с настоящото решение МП признава, че такова писмо е било изпратено от едното ведомство до другото и че дори има отговор по него. С оглед на това считаме, че е възможно да е налице злоупотреба от страна на държавните институции, поради което за нас е важно да си съставим мнение за начина, по който те действат и извършват административни дейности. Моля да ни присъдите разноски, за което представяме списък. Представям извадка от Регистъра на адвокатите, от която е видно, че жалбоподателят М. М. е лице с юридическа

правоспособност и затова може да му се окаже правна помощ по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата.

ЮРК.Б.: Моля да отхвърлите жалбата като недоказана и неоснователна. Видно от аргументите, които са посочени в жалбата основната причина, поради която се търси този достъп до обществена информация е предвид наличието на висящо производство между жалбоподателя и МОН. Считаю, че това не е в целите на ЗДОИ. Основната цел на същия е гражданите да могат да си съставят собствено мнение за дейността на съответния административен орган, в случая министъра на правосъдието. Целта на ЗДОИ не е да се възползват гражданите във връзка с други висящи производства. За тази цел са предвидени по-ефективни средства в Гражданския процесуален кодекс (ГПК) и в Административнопроцесуалния кодекс (АПК). В този смисъл оплакването на жалбоподателя от постановения отказ е неоснователно. Съгласно легално даденото определение в чл. 2, ал. 1 на ЗДОИ тази информация по смисъла на закона е „...всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти“. В случая, исканата от заявителя информация има характер на служебна обществена информация. Неправилен е изводът на жалбоподателя, че след като налице е признание, че същата е служебна информация, то тази следва да му се предостави. Както правилно е приел административният орган в своето решение, ограничение до достъпа до служебна информация е предвидено с разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ - административният орган може да откаже достъп до служебна информация, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Такава информация могат да бъдат мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации. В този смисъл е и Решение № 135/09.01.2023 г. по адм. дело № 5942/2022 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ). Смисълът на това ограничение се състои в отсъствието на значимост, както и на определеност и дълготрайност на този вид служебна обществена информация. Жалбоподателят иска писмо, което е изпратено от МП до МОН. По никакъв начин това писмо не може да се приеме, че има самостоятелен характер. По смисъла на горното тълкуване, писмата, изпратени от административен орган по искане на друг административен орган нямат самостоятелно значение, съдържат фактически констатации, мнения, становища и други подобни във връзка с правомощията на адресата им. Също така считам, че не кореспондира с установената правна и фактическа обстановка и твърденията на жалбоподателя относно надделяващия обществен интерес. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Представям писмена защита с препис за ответната страна.

АДВ. Й. /реплика/: От изложеното от процесуалния представител на ответника моля да вземете предвид, че в решението е признато, че информацията, която се търси от доверителя ми има характер на обществена информация по-скоро на служебна обществена информация. Това е направено на първия параграф на стр. 2 от решението, изрично е признато от органа, не е отказано с мотив, че не е налице обществена информация. Напротив, показано е, че може да се ограничи достъпа до нея, но чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ се прилага времево, а именно за две години. Съгласно ал. 4 на същия член, след изтичането на тези две години, гражданите имат право на достъп до тази информация.

ЮРК. Б. /дуплика/: Към момента на постановяване на отказа, което е от януари 2024

г., тези две години не са изтекли.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ М. /реплика/: Но са изтекли две години от получаването на писмото на МОН, тоест преписката е започнала на много по-ранна дата. Ние не можем да посочим точната конкретна дата, имаме само датата, когато го е получило МП.

ЮРК. Б. /дуплика/: Към момента се иска конкретно писмо. В заявлението за достъп до информация се иска конкретно писмо. Конкретното писмо към момента на постановяване на отказа от датата на изпращането на това писмо, не са изтекли две години, така че отказът е в рамките на ограничението по реда на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ.

АДВ. Й.: Съгласно АПК и ГПК съдът следва да вземе предвид и юридически факти, настъпили по време на съдебното дирене, следователно изтичането на двете години. Към настоящия момент те са изтекли.

**СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ЩЕ СЕ
ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В РАЗУМЕН СРОК!**

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13:46 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: